

man burde indskrænke sig til at forbyde Offering i Kirken og ophæve al Offerpligt, men i Dvrigt lade det staa frit for Menighedsmedlemmerne, om og i Anledning af hvilke kirkelige Handlinger de ville yde deres Præst noget Bederlag. Herom har imidlertid ingen Enighed været at opnå, og man foreslaar derfor kun at indskyde en Sætning i Slutningen af første Stykke i § 8, som skal gjøre det tydeligt, at det er Præsterne usørgt at modtage frivillige Gaver undtagen i de foran nævnte Anledninger, i hvilke Saadant er forbudt.

3) I Slutningen af § 11 have flere Medlemmer fundet det absolut nødvendigt at tilføie, at det Overskud, de kirkelige Indtægter maatte give i et enkelt Finantsaar, og som skal frugtbargjøres, kun skal kunne anvendes af Bevillingemagten i Overensstemmelse med denne Lov. Derimod have Andre ønsket tilføiet, at, hvis Overskudet blev større, end at det i den nærmeste Fremtid behøvedes til den i nærværende Lov foreskrevne Anvendelse, det da skulde kunne anvendes til Landsbyhøvdommens Oplysning efter Konfirmationen. Omfider er man kommen overens om at lade alle Bestemmelser angaaende Overskudets Anvendelse være horte, og derimod at fastsætte, at det mulige Overskud for det eller de enkelte Finantsaar skal frugtbargjøres, indtil dets Anvendelse bestemmes ved særlig Lov.

I Henhold hertil indstiller Halvdelen af Fællesudvalget. (Griffen, Fjord, Gad, Jacobsen, Klein, Madvig, P. Pederfen, Ploug

og Rasmussen), at nedensølgende med Tallet I. betegnede Lovforslag vedtages af begge Thing.

Et Mindretal (Berg, Clausager, J. A. Hansen, Th. Nielsen og Skytte) har ikke kunnet deltage i Fællesudvalgets Forhandlinger paa andet Grundlag end det af Folkethinget ved eneste Behandling den 16de Januar d. A. vedtagne Lovforslag, men har gjentagne Gange tilbudt, hvis Udvalget vilde gaa ind paa at forhandle paa dette Grundlag, da at ville vise sig saa imødekommende som muligt i det Enkelte. Da dette Tilbud ikke er blevet modtaget af Fællesudvalgets Flertal, indstiller dette Mindretal, at Thingene vedtage usforandret det nysnævnte Lovforslag (Nr. II.), som man ikke antager det fornødent at aftrykke.

Et andet Mindretal (Rosenørn-Teilmann og Olrik) har ikke kunnet finde det tilraadeligt med Hensyn til Inddragelsen af de kirkelige Midler i Statskassen ved deres Opførelse paa de aarlige Finantslove at gaa videre, end det vil ske ifølge det af Landstinget gjentagne Gange og senest ved eneste Behandling den 2den Februar d. A. vedtagne Lovforslag, hvilket dette Mindretal derfor indstiller til Vedtagelse af begge Thing (Nr. III.), men heller ikke anser det fornødent at aftrykke.

E. Andersen tiltræder dette Mindretals Indstilling, især af den Grund, at han misbilliger de største Rønningers Medsættelse til 400 Edr. Byg.

I. Forslag til Lov

om

Landsbypræsternes Lønning m. v.

§ 1.

For hvert enkelt Præstembede paa Landet (Sognelad eller residierende Kapellani) ansættes ved første Balance samtlige Indtægter, med Undtagelse af Offer, Accidentser og Høftidage, i Byg efter et afrundet Middelbeløb af Kapitelstærterne for det vedkommende Stift for Aarene 1846—1869, med Udskydelse af de to høieste og de to laveste Aar. Størrelsen af de uviste Indtægter, saavel som Værdien af Indtægter in natura, der ikke bestaa i Korn eller i andre Gjenstande, paa hvilke der sættes Kapitelstærter, fastsættes efter et Gjennemsnit af de sidste 5 Aar, før den nævnte Ansættelse finder Sted. Voligen med Have